

Bollér Krisztián Sebészet gyakorlat Bielefeld, 2018. július

A kötelező negyedéves sebészet gyakorlatomat a Nemzetközi Kapcsolatok Irodája által meghirdetett pályázatnak köszönhetően Bielefeldben tölthettem. Rendkívül eseménydús és szakmailag színvonalas volt ez az egy hónap, mely gyorsabban eltelt, mint szerettem volna.

A város Magyarországról a Ruhr-vidék valamennyi repterén keresztül egyszerűen megközelíthető. Egy szerencsétlen járatörlésnek köszönhetően másfél héttel az utazás előtt még nem tudtam, hogy hogyan jutok ki Németországba, de a rendkívül jó és olcsó légi összeköttetés miatt a kérdés hamar megoldódott. Dortmundba repültem, ahonnan Flixbus-szal utaztam Bielefeldbe. Ugyanezzel a busztársasággal utaztam később is az országon belül.

A várost a Teutoburgi erdő szeli ketté, melynek közvetlen közelében találhatóak elszórva a kórház főbb épületei és a szálláshely a Bethel nevű városnegyedben. Az érkezést követően nem volt egyszerű megtalálni a szállást még térképpel és GPS-szel sem, de a helyiek nagyon kedvesen útbaigazítottak. Egyszemélyes szobát kaptam, melyhez közös konyha és fürdő tartozott. Internet hozzáférést az első hét közepén kaptam, egy rejtélyes, ajtó alatt becsúsztatott boríték útján. A folyosón számtalan hatodéves német egyetemista lakott velem együtt, akiket a négy hét alatt közelebbről is megismertem. A szállás mellett egy étkezési kártyát és egy közlekedési bérletet kaptam. Előbbivel a hét minden napján a napi háromszori étkezés biztosítva volt, így erre nem is kellett költeni. Több étkezőt is találtam a kórház területén, az egyiket közvetlenül a szállás mellett a Gilead I. épületében. A bérlet a napi utazáshoz kellett; az általános sebészet és az érsebészet a belváros túloldalán, 20 percnyire villamossal a Johannesstift nevű telephelyen található.

Sparrenburg, a város nevezetessége

Az első napon a fentebb említett kártyákat vehettem át Bethelben az igazgatóságon, majd az általános sebészet titkárságán kellett jelentkeznem Johannesstiftben eligazításra. A titkárnő nagyon segítőkész volt, a későbbiek során is bármikor felkereshettem a kérdéseimmel. Az ő segítségével egy órán belül már kulcsom és ruhám, másnap reggel pedig már saját szekrényem is volt. Eredetileg az általános sebészetre jelentkeztem, azonban hamar kiderült, hogy túl sokan vagyunk egy osztályra: három hatodéves hallgatóval és két gimnazista „gyakornokkal” voltam együtt. Itt a reggeli vérvétel egy részénél és a napi osztályos munkánál segíthettem, illetve egy hasfali sérv műtétén vehettem részt, de ennyi

emberre sajnos nem volt elég feladat, így az első hét csütörtökén átjelentkeztem az érsebészetre. Itt már egyedül voltam és az az orvosok is nagyon szívesen magyaráztak.

Fél nyolckor kezdődött a nap egy reggeli átfogó, minden beteget érintő megbeszéléssel. Ezt követően az osztályon a vérvételeket a szintén velem együtt kezdő rezidens orvossal megosztva végeztük, majd a vizit következett, mely

minden eddigi tapasztalatommal ellentétben legalább 2, de inkább 3 órán át tartott. Itt a számtalan érsebészeti kórkép mellett a sebkötözés alapjait is megismerhettem, majd azt a gyakorlatba is átültethettem. Ezen kívül az ambuláns rendelésbe és az sürgősségi osztály működésébe is bepillantást nyertem egy-egy beteg kapcsán. A mindennapokban sok doppler-vizsgálatban és műtéti felvilágosításban vehettem részt, egy magyar beteg miatt egyszer tolmácsként is. Mindezek mellett természetesen a műtétek voltak a legérdekesebbek, ahol majdnem mindig asszisztálhattam. Egyik legmeghatározóbb élményem az utolsó hétről származik, mikor egy szimptomás páciens carotis TEA-jánál első asszisztens lehettem.

Összefoglalva csak ajánlani tudom az érsebészeti osztályt mindenki számára; mindegyik orvos nagyon szívesen oktat és magyaráz, továbbá mindig akad valami érdekes vizsgálat vagy műtét, ahol nem csak a kampót kell tartani. Olykor kicsit többet kell maradni a műtétek miatt, mint a tényleges munkaidő, de ez a többi osztályon is hasonlóan működik.

Szabadidőmben sokat sétáltam a közeli Teutoburgi erdőben és a botanikus kertben, ami egy hosszú nap után rendkívül fel tudott tölteni. Ezen kívül a szállás felett található a bielefeldi Sparrenburg, ami valóban egy kötelező látványosság. Az erdőben található még egy szabadon látogatható vadaspark, illetve érdemes még egy délutánt szánni Schildesche városrészt kis történelmi központjára és a közelében található Obersee parkra. Júliusban kerül minden évben megrendezésre Kölnben a Kölner Lichter nevezetű tűzijáték est, ahova idén ellátogattam. Ezt is bátran ajánlom, hiszen a fentebb említett Flixbus társasággal a nagyvárosok rendkívül könnyen elérhetőek.

Ezúton szeretném még egyszer megköszönni a Nemzetközi Kapcsolatok Irodája és az EVKB Gefäßklinik dolgozóinak a lehetőséget, a segítséget és a felejthetetlen élményeket!